

obžalovaný se velmi dobře aklimatizoval a seznámil s možnými způsoby obcházení úředních rozhodnutí a případné mezery v zákoně dovedně využívá." (MS Praha 41T 3/2016, str. 13, odst. 1). Správní orgán se ztotožňuje s názorem Městského soudu v tom, že žádost o zaměstnaneckou kartu byla podána účelově, s cílem zajistit cizinci možnost dalšího pobytu v ČR. Správní orgán k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí doplňuje, že v daném případě není zamítnutím žádosti o zaměstnaneckou kartu uložen zákaz pobytu cizince na území do budoucna. Je pouze na jeho vůli, jak se pokusí další pobyt v ČR legalizovat, pokud vůbec bude o další pobyt v ČR usilovat. Pokud vycestuje a po zahlazení odsouzení a splnění podmínky trestní zachovalosti si znovu požádá o pobyt v ČR, nikdo mu v tom bránit nebude. Správní orgán dodává, že cizinec je navíc povinen po celou dobu svého pobytu na území ČR dodržovat platné zákony a řídit se jimi a pokud se tak nestane, jako v tomto případě, pak musí počítat i s krajní možností a to zamítnutí jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu, případně zrušením stávajícího realizovaného pobytu. Je třeba doplnit, že cizinec se trestné činnosti dopouštěl v úmyslu přímém, věděl, co dělá, věděl, proč to dělá a také mu bylo jistě známo, že takovéto konání je protizákonné a hrozí za ně trest. OAMP doplňuje, že pokud by cizinec v době svého pravomocného odsouzení měl realizováno povolení k pobytu, pak by došlo k jeho zrušení a to dle ust. § 37 odst. 1 písm. a) a na něj navazujících ustanovení zákona o pobytu cizinců a to za situace, kdy by se správní orgán ze zákona nemusel vůbec zabývat přiměřeností takového rozhodnutí. Pokud správní orgán shrne výše uvedené, tak je naprosto zřejmé, že v daném případě je zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu nejen absolutně přiměřené okolnostem případu, ale zároveň je zcela na místě a navíc takovýto postup je plně v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu je v tomto případě jak ve veřejném zájmu, tak v souladu s běžnou rozhodovací praxí Ministerstva vnitra v obdobných případech a OAMP v řízení postupuje tak aby nevznikly nedůvodné rozdíly mezi tímto případem a běžnou rozhodovací praxí. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu je v daném případě přiměřené i za předpokladu, že cizinec bude muset z ČR vycestovat. Jak bylo již uvedeno výše, v zemi původu má cizinec rodiče, kteří ho rovněž dle rozsudku MS Praha 41T 3/2016 finančně podporují v rámci jeho pobytu v ČR, má se tedy kam vrátit, v zemi původu má rodinné zázemí. Pokud cizinec v rámci trestních řízení tvrdil, že je v zemi původu pronásledován a nemůže se tam z obavy před stíháním a odsouzením vrátit, pak v rámci tohoto řízení jednak cizinec nic takového netvrdil a jednak jak bylo prokázáno, na konci září 2016 se do Ruska vrátil. Dle zprávy NCOZ byl cizinec v Rusku pouze 2x prověřován pro přestupek organizaci neohlášeného shromáždění. Dle ust. § 53 odst. 3 správního řádu listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno. Nepravdivost informací NCOZ nijak uvedena v řízení nebyla a cizinec žádným způsobem neprokázal opak. Dle ust. § 52 jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Účastník řízení se však nijak nevyjádřil. Navíc je nutno dodat, že zásah do svého soukromého nebo rodinného života si cizinec přivodil sám svým úmyslným protizákonným jednáním, za které byl pravomocně odsouzen. V rámci posouzení přiměřenosti dopadu vydaného rozhodnutí je třeba odkázat i na rozsudek MS Praha 11A 85/2014 v němž se uvádí, že bylo v moci cizince své jednání ovládnout a zdržet se ho ve svém zájmu. Cizinec se však rozhodl jinak a proto je na něm, aby nesl následky svého jednání. V souvislosti s posouzením přiměřenosti dopadu vydaného rozhodnutí správní orgán poukazuje na znění rozsudku NSS Brno č.j.: 5 Azs 46/2008-71, kde je konstatováno, že intenzity nepřiměřeného zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince, které si za dobu svého pobytu v ČR vytvořil, dosahuje jen dlouhodobý zákaz pobytu na území ČR. V daném případě vydaným rozhodnutím dojde pouze k zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu. Cizinec v současné době žádný povolený pobyt v ČR nemá, na území je v současné době legálně pouze z titulu výjezdního příkazu, který mu byl vystaven v souvislosti s tímto probíhajícím řízením o povolení zaměstnanecké karty. Na základě uvedeného správní orgán konstatuje, že vydané rozhodnutí je zcela přiměřené svým dopadem a zároveň je naprosto v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb. Pro úplnost správní orgán dodává, že rodinné i osobní poměry cizince jsou dostatečně zjištěny na základě shromážděných podkladů. Správní orgán rovněž poukazuje na aktuální rozsudek NSS Brno č. j.: 2Azs 271/2015, konkrétně bod 37. Zde se uvádí, že: „Je ovšem třeba zdůraznit, že ačkoliv bylo řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu stěžovatele zahájeno z moci úřední, nelze po příslušných správních orgánech požadovat, aby pouze z vlastní iniciativy pátraly po osobách, k nimž by stěžovatel